

Годуновъ
 Чаю, азъ ти и мислихъ — грамота
 приготвихъ вече за тебъ.

Федоръ
 Писмата ударъ и върху негъ! —
 Момъ е всичко?

Годуновъ
 Всичко, всподаро.

/ Писмото взема нечестивтъ,
 отъвръща хитър и изма. /

Федоръ
 Е, шуре, азъ не те задържамъ вече.
 А ти, Ирина, китието на
 свети Йоанъ, пустинника да бже
 отворишъ, да посетъ те мамо!

Ирина
 Най-първо, позволи да ти предамъ
 една молба! Точно получишъ, Федоръ,
 отъ Улитъ, отъ вдовицата царина
 Мария Федоровна. Тя отъ бже
 те моли за една велика милостъ —
 да позволишъ на нея и на Дмитрия,
 сикътъ ѝ, да се върнатъ въ Москва.

Федоръ
 Но какъ, Ирина? — Знаешъ ти, мамъ,
 че азъ бориса моля за тебъ
 отдавна, че бихъ искалъ много!

Ирина
 Днесъ, като
 прочети литовски и български,
политически, ще се съгласишъ да върнешъ
 и мащехата си и братъ си.